

SZABOLCS

TÁRSADALMI HETI LAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egyes szám ára 8 korona. Egyes szám ára 16 fillér.
Tanítóknak és jegyzőknek 4 korona.

Felelős szerkesztő:

SZALAY BÉLA.

Megjelenik minden szombaton.

Hirdetések -centimétere 5 fillér; többszöri közlésnél árengedmény.

Uj köntösben.

Mai számunkkal már más mezben jelenünk meg olvasóink előtt. Az új szellem mellé új külsővel. Ezzel is csak azt akarjuk bizonyítani, hogy olvasóink izlését, érdekeit nem tévesztjük szem elől, hanem minden igény kielégítésére törekszünk. Cserébe csak együttérzést, erkölcsi támogatást kérünk; akkor — karöltve — meg tudunk felelni nehéz hivatásunknak: a tisztességes sajtó becsületes szolgálatának.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Bethlen-utca 12. sz.

Szabolcsvármegye muzeuma.

E sok értéket képviselő, de kevesek által ismert archeologiai gyűjteményét a Nyírségnek az ismeretlenség köde borította mind máig.

Vannak ugyan, akik ismerik, de azok többnyire idegenek. S ez az, amit megérteni nem, csak megállapítani tudunk. — Egy Hörnes, a bécsi udvari muzeumnak európai hírű őre elragadtatással beszél annak ritka s nagyszámú leleteiről, pedig csak egy kis részét

ismeri s azt sem közvetlen szemlélet útján, csupán dr. Józsa Andrásnak, e muzeum megteremtőjének s lelkének rajzaiból. S azok, kiket közvetlenül érdekel, — a Nyírség emberei alig vesznek tudomást vármegyeházunk egy sötét s szűk helyiségében összeszorított gazdag gyűjteményünkről. Talán itt rá is találtunk a megfoghatatlan közöny kulcsára. Megfelelő helyiségek hiányában valósággal el van dugva a nyilvánosság elől s így nincs, ami felkelthetné az érdeklődést, megismertté tenné mindazok részére, kik tudással, érzékkel bírnak a régiségek iránt.

Érdemes megemlíteni, hogy a vármegye egy szolgát nem tudott muzeumához adni, ez irányban hozott határozatát háromszor semmisítették meg a belügyminiszteriumban.

Érthető ilyen körülmények között, hogy dr. Józsa András, vármegyénknek ez a köztisztelő s közszeretőben álló jeles embere, kit a közszerető „András bácsi“-nak nevezett el, — mármár elkeseredett annyira, hogy ott akarta hagyni e kincsét a vármegyének, pedig egy egész élet munkálkodásának látja

abban eredményét, — ott akarta hagyni e gyermekét, melyet ő teremtett meg, nem kimélve időt, fáradságot, de még az anyagiakat sem.

S mintha a közöny felhője oszladozni kezdene, mintha derengeni látnánk az érdeklődés hajnalpirját.

A muzeumok és könyvtárak országos felügyelőségének igazgatója: Szalay Imre miniszteri tanácsos s Mihalik József, annak előadó főtitkárja városunkba érkeztek s itt a vármegye és város hivatott tényezőivel megbeszélést, tárgyalásokat tartva, most már meg fogják tenni előterjesztéseiket a kultuszminiszterhez muzeumunk támogatására, annak nyilvánosságára hozatalára nézve.

Őszinte örömmel üdvözljük ez alkalommal vármegyénk s városunk vezetőiségét, kik kezet fogva, együttes erővel s megértéssel meg akarják s bizonyára meg is fogják oldani e régen elhanyagolt ügyét a köznek.

Van jogunk reményelni, hogy Józsa András végre meg fogja érni régi vágyát, az általa teremtett s naggyá nevelt muzeumot méltó helyen, méltó keretek között fogja látni.

JULIANUS.

— Történeti elbeszélés. —

III.

Róma génusza.

A győzedelmes caesar az egész napi ut fáradalmaitól elgyötörve s a misztikus áldozat gőzétől kábultan dőlt le durva pokróccal leterített ágyára, melyen rendszeren aludni szokott. Úgy tudta, hogy a hadvezérnek edzeni kell magát s a filozofus is csak úgy vergődhet valamicske hirre, ha vékony a köpenye és daróc a takarója. Julianus pedig jó hadvezér és híres bölcselő akart lenni.

Bármennyire el volt is gyötörve, az álmán jótevő angyala csak nem akarta személt lezárni. Gondolatai egymást kergették ágyában. Majd Helenához szállt a képzelet szárnyán s úgy tetszett neki, mintha jószágos bölcsége feddőleg emelné fel rá ujjait s könnyezve kérné, hogy üzze el maga mellől a pogány bölcselőket s ne vonja magára pogány áldozataival az Ég haragját. Majd legyilkolt rokonainak véres szellemei jelentek meg lelki szemei előtt s mintha hallotta volna, e mint Constantius császárt átkozzák. S ekkor

eszébe jutott, hogy az ő feje is ott lebegett a hóhér pallosa. Talán rég le is sujtott volna már reája, ha meg nem alázta magát a porig, ha kora reggeltől késő estig nem mormolja a papokkal a szent zsolozsmát, ha a császár kedve szerint le nem nyiratja a haját s papi ruhába öltözve klostromban nem vezekel állítólagos bűneiért, melyekről ugyan sejtelve sem volt. Pedig milyen kinnal cselekedte mindezt. De megtette, mert a keresztényi szeretet nagymestere, a hatalmas Constantius császár így akarta. Hogy is ne, hiszen rokonainak örök üdvösségét annyira szíven viselte, hogy sietett őket a boldog mennyei ország királyságába küldeni, nehogy a földi uralkodáson törjék a fejüket. Mert a földön csak ő, a keresztény szeretet megtestesült atyamestere uralkodhatik . . . De mégis csak hálával kell reá gondolnom — iparkodott Julianus fölpezsgő vérért lecsillapítani — hiszen jót is tett velem, testvérét; Helenát adta oldalam mellé.

Gondolatai visszatértek messze elszólitott védőangyalára: Helenára s mialatt lelke annak a boldog napnak mondhatlan öröme merengett, melyen őt újra kebelére ölélheti s boldogságuk kinyílt virágát legelőször megpillanthatja, szempillái ránehezdedek szemére

s már az álom tündéri világába fűzte tovább gondolatainak rózsaláncát Helenáról . . .

De alig szenderült álomba, csakhamar jéghideg kéz érintése riasztotta fel. A szobát kísértetis, lila fény töltötte be. Előtte a színesek kothurnusára emlékeztető ruházatban mintegy három méter magas, széles vállu, vastag nyaku óriás állott. Halavány arcára glóriát sugárzott a titokzatos lila fény. Mellét pikkelyezett vaspáncél, hatalmas fejét halálfejjel díszített, vérszínben forgó taréjos sisak, földte, vállait bibortóga takarta. Balján óriási paizs rengett, melyen Róma cimere: a Romulust és Rémust szoptató farkas és a fekete sas volt látható.

Julianus, a mint hirtelen felriadva a kísérteties lényt megpillantotta, eszméletlenül rogyott vissza nyugvóhelyére.

A jéghideg kéz újból végig simult homlokán s Julianus ismét magához tért. Ekkor mély, siri hangon megszólalt a szellem:

- Julianus! Te félsz?
- Ki vagy? Miért gyötörsz?
- Nem gyötörni, boldogítani jöttem.
- Ki vagy hát?
- Nem ismeresz, Julianus? Tekints paizsomra! Róma Génusza vagyok!
- Mit akarsz velem, ó dicső szellem!!

Fiu-ingek, alsónadrágok, háló-
ingek, kötött harisnyák, eső-
ernyők, kefeárúk, zsebkendők.

Világhírű

„LICHTMAN“ és „TIP-TIP“

cipők egyedüli elárusító telepe

Eisler Károly utóda

cégnél Nyiregyháza.

Telefon 114.

Telefon 114.

A halál szociológiája.

Szeretem a halottak estéjét, mikor a rohanó pajzán világ odasompolyog a temető kapujához s komolykodó képpel próbál bepillantani a nagy kaszás titokzatos, csendes birodalmába. Elfojtott lélekzettel lesi a koszorus, gyertyafényes siremlékekre boruló alakokat, míg valamelyik keresztéről szemébe nem ötlök a kegyetlen igazság: „Voltunk, mint ti — leszték, mint mi!” Önfelédten kapja vissza akkor a fejét s megbánva kíváncsiságát, lehangoltan siet tovább utján.

Leszték, mint mi! — mondják a halottak az élőknek. De hát mik leszünk? — kérdezik az élők; végpusztulás vár reánk a halál után, vagy marad meg belőlünk „valami”, amit léleknek, erőnek vagy energiának neveznek?! A kérdések kérdése ez, ami előtt az emberiség tanácstalanul áll ma is. Mi vár hát reánk a siron túl? Örök élet, vagy örök megsemmisülés?!

Gondolom, nem magam vagyok az első és egyedüli, akinek ez a kérdés a tollára kéredzkedik, hogy tisztázza helyzetünket a nagy erkölcsi világrendben, amelybe be vagyunk élve. Annyi bizonyos, hogy ha a halál csak pusztító vegybomlás, mely után csak por és hamu marad, más erkölcsi törvények szerint kell élnünk, melyek tehát csak a sirig tartó életünkre vonatkoznak.

De nincs semmi okunk arra, hogy a halál utáni életet, vagyis a lélek halhatatlanságát képtelenségnek tartjuk. Sőt az energia megmaradásának

elve alapján a tudomány is mellettünk bizonyít, mikor azt mondja, hogy az erő, az energia nem vész el, csak megváltozik s általunk nem érzékelhető állapotban megmarad. Miért veszne el épen a lélek életereje, életgazdasága, miért semmisülne meg a lélek, mely az erő és energia összetétele?!

Azután, ha nincs a léleknek élete a halál után, mely örökké tart, akkor minek van bennünk az az igazság utáni olthatatlan vágy, mely keresztül hajtja az embert tüzön-vizen, melynek kielégítéséért szent lelkesedéssel megy a harcba s gyönyörűségét találja benne, hogy az egész életét beleviheti, de mikor a halál által az igazság teljes birtokába jutna, épen a halál fosztja meg attól! Hisz ez kacagni való állapot! Hisz akkor az egész emberiség élete nem egyéb, mint egy hosszú, kínos, keserű csalódás!

Azt sem tudnám megmondani, minek a jó és rossz közt különbséget tenni, minek erkölcsi igazságokról beszélni, ha a halállal teljesen megsemmisülünk, ha a hős Leonidas egy sorsra jut az áruló Ephialtessel! Hiszen akkor hazugság a becsület, a jellem, a hűség, a szeretet! Minek akkor kultúra, minek haladás, minek egyáltalán az élet?! Hiszen akkor — mint Kenedi mondja — az ember akár trágyának is születhetett volna, a többi ugyancsak fölösleges volt!

Kell, kell lenni egy más világnak, ahol a lélek a test elpusztulása után tovább él; gondolataink egyre átcsapnak, érzéseink folyton oda utalnak a más világba, ahol szeretteinkkel akarunk találkozni.

A sirhant virágain játszik a nap-sugár, madár dalol a száraz ágon... elborongva járom a temető száraz avarját s mikor ezeket végig gondolva rám borul a végtelen lét titokzatos, borongós sejtelve, ajkam önkénytelenül rebegi Berzsenyivel:

Buzgón leomlom szined előtt Dicső!
Hajdan, ha lelke záraiból kikél
S hozzád közel járulhat, akkor
Ami után eped, ott eléri.

Lichnis.

Iparosvilág.

— **Költözködés előtt.** Mind jobban közeleg az idő — november 1 — mikorra az ipartestületnek át kellene költözködni az új városi épületbe, melyhez oly páratlan áldozatkészség révén jutottak. Ugy látszik azonban, hogy egy kis hiba esett a kréta körüli. Minden jel arra mutatna, hogy el-ejéa még nem lehet beköltözni úgy, hogy azután teljesen háborítatlanul maradhassanak. Meg aztán nincsenek is kellően kiszáradva a helyiségek.

Ezzel számolt az ipartestületi elöljáróság, mikor elhatározta, hogy egy hónappal meghosszabbítja a régi hivatal bérletét. Nem is fizetődnek ki, ha például könyvek megpénésznének, az alkalmazottak betegséget szereznek s emellett mindennemű pótmunkálatok mégis zavarnák a rendes ügymeneteket. — Hogy így áll az ügy, ebben mindenesetre hanyagság rejlik, mert csak véletlen, hogy az ipartestület régi lakása üresen maradt s így ott még lehet maradni. Másként egy számottevő intézmény, 900 adófizető, iparos testülete se kinn, se benn nem volna, hanem ki kerülné az utcára.

Ki vállalta volna akkor a felelősséget?

Más bankba! Az ipartestület elöljárósága ezuttal végérvényesen határozott az „Ipartestületi Hitelszövetkezet”-ben elhelyezett 25000 koronáról. Kiveszik és a Surányi Imre igazgatása alatt álló, magasabb százalékos adó szövetkezetben helyezik el.

— Igéreted beváltását jöttem számon kérni tőled.

— Mely ígéretről szólsz, dicső szellem?

— Mit a bölcs Libaniusnak s a bölcs atyjának: Maximusnak ígértél, azt nekem ígérted. Ők az én földi képviselőim. Atyád, testvéreid meghaltak. Gallus is hóhérré került. Hát az ő halálakor semmit sem ígértél nekem?

— Azt ígértem, hogy megboszulom, atyám, bátyám és rokonaim halálát!

— És mást semmit? Nem ígérted-e, hogy a birodalomban újra visszaállítod a kegyes Istennek tiszteletét s hogy kiirtod a császár gyalázatos galileusait? *)

— Ígértem és meg is cselekszem, mit Julianus caesarnak tennie módjában van. Ma is, hogy az Istennek segédelmével legyőztem Chodomarius alleman királyt, bőségesen áldoztam az Olympus halhatatlanjainak. De többet nem tehet szolgálód és kegyeltesed, ó Genuis, hiszen Constantius még a császár!

— Mert nincs bátorságod! Meddig akarod még tűrni, hogy az a hóhér galileus a biborban fészegjen?

— Mit tegyek? Nála a hatalom!

*) A keresztényeket nevezte Julianus galileusoknak, mivel Jézus Galileából származott.

— Neked nincsenek katonáid? Hogy az övé több, azt is számolod? Nem ér-e fel egyetlen katonád a császár száz elkényeztetett fickójával? Julianus! Atyád, bátyád, rokonaid s halld meg: *feleséged* véres szellemei bosszút kérnek tőled!

— Feleségem?!

— Igen! Nézd e halálfejet sisakomon! Ez a Helenád halálát jelenti!

— Istenek! ne hagyjatok el! Meggyilkolta őt is az a vérengző vadállat? — ordított fel fájdalomában Julianus, két kezével bozontos hajába markolva.

— Ugy van. Meghalt Helenád, de nem Constantius, hanem méltó párja, Eusebia tette tönkre méreggel. Valamint első gyermekednek is nem a dajka, hanem Eusebia az igazi gyilkosa, ugy a másodiknak is ő a megölője, de áldozatul esett Helena is. Holnap meghozzák a hirt a római talpnyalók.

Julianus szivettépő fájdalomában szólni sem tudott, csak bámult, mint az örült. Arcát rettenetes rángatózás kínos vonásai torzították el.

— Csillapodjék fájdalomad — folytatta Róma génusza. Ne gondolj a csapással, mint a vérengző fenevadok rád mértek, csak azzal gondolj, a melyel te fogsz visszafizetni. Ha

férfi vagy, holnapután már császár lehetsz. Katonáid által már egyszer felajánlottam neked a birodalom koronáját, de te visszautasítottad azt. Most újra itt állok előtted és kérek, ne utasíts el, mert különben utoljára láttál. Ha most el nem fogadod ajándékomat, szomorúan távozik el tőled Róma génusza, hogy megvigye a hirt a halhatatlan Isteneknek: kegyüket méltatlanra pazarolták.

Róma génusza eltűnt, a kísérteties fény eloszlott és újra komor sötétség borult a teremre.

Julianus visszahanyatlott fekvőhelyére. Egész testében remegett, mint a bolyongó, eltévedt leányka, kit elért az éjszaka sötétségének réme. Jéghideg kezével idegesen simogatta meg homlokát, hogy letörölje verejtékének gyöngyeit. Majd nagy érdeklődéssel feltápáskodott s világosságot gyujtva fel-le ödöngött szobájában. Agya kegyetlen gondolatoktól zibongott, mint a zsongó méhkas, mikor lakóit füsttel ingerelték föl. Egyik pillanatban eltorzult az arca s fogai vacogtak: Helena halála ötlött az eszébe. Kitérta karját az ég felé, kékült ajka valami imádságot mormolt. A másik percben már öröm sugara csillant meg az arcán arra a gondolatra, hogy az istenek kegyéből kezébe ra-

Valódi francia
gummi áruk.

Sérvkötőket, haskötőket, támgépeket, ferdülés elleni fűzőket mérték szerint készít

Blumberg József

keztyü-, kötszer- és fűzőgyára; betegápolási cikkek, orvosi műszerek nagy raktára

Nyiregyháza, katolikus parochia.

Külön próbaterem!

Illatszerek.
Piperecikkek.

A Leányegyesület előadása.

Hol is kezdjem? Ott talán, hogy a „Szabolcs” nem kapta meg az ujságoknak szokásos tiszteletjegyet? Nem! nem ott kezdem, mert még azt mondanák reám, hogy haragos bácsi vagyok. Pedig nincsen csunyasabb, mint a haragos ember! Azután meg, ha haragudnám, talán referátum sem írnék. Csak úgy kölcsönös figyelemből! Ekkor meg a közönség haragudnék meg, hogy már őt nem is tájékoztatják arról, ami a világban történik.

Tehát: Zsufolt ház. Ezt különben megszoktuk már, hogy amikor a Leányegyesület előadást tart, akkor már napokkal előbb kiki sít megváltani magának a jegyet addig, míg nem késő. Várunk valami poetikusát, kedveset, valami olyan bájosat, mint a fehér leányálom, örülni akarunk ebben a poros, egyhangú világban.

Valami angol darabbal kezdődött az előadás: Hogyan kaptak a nők választójogot? A szereplőket tapsal, virággal, a gyönyörű játékok, pompás előadás fölötti elragadtatásnak nem egy dicséretével halmozta el a közönség. Különösen Szőke Veronka és Gönczy Mária játéka volt könnyed, kedves, lebilincselő a többi férfi és női szerep nem kevésbé páratlan alakításai között.

Az első számmal teljesen meg volt nyerve a közönség és vágyakozással várta a másodikat. Pilch Béláné Walkovszky Mária Arany Jánostól költeményeket szavalt. Elült egy pillanatra a legkisebb zaj is a színházban, mikor az előadónő graciózus alakja megjelent. Hajtogattuk a fejünket jobbra-balra, hogy jobban lássunk és gyönyörköd-jünk abban az eleganciában, mely minden mozdulatát, gyönyörű toalettfjét jellemezte. Mátyás anyját Ágnes asszonyt, Arany legnehezebben interpretálható költeményeit adta elő. Mindkét költemény olyan, mint a gyémánt, csak a napsugárban ragyog igazán, de akkor káprázatos, színpompás, elragadó. És ez a gyémánt most napsugárban tündöklött! A gyémánt napsugár sütött és mi tapadó szemmel, lélekzetünket visszafojtva néztük a csodás színpompát. Frenetikus volt a taps és lelkünk lenyűgözve állott, mint a magasan álló, főségesen szép előtt.

És most jött a fehér leányálom. Tompa Mihály virágregéje: „A fehér liliom menyegzője”. Gál Irén a szövegmesét a három felvonás előtt egy részben szavaltta el. A függöny felgördült és mi az egyes jelenetek alatt nem tudtuk, mit csodáljunk jobban, a táncokban, mozdulatokban megnyilvánuló leheletszerűen finom előadást-e, vagy a táblák összeállítását? Annyi különféle érzés és mindezt mozdulattal, arcjáttékkal, táncsal kifejezni! Nagy feladat, de — dicséret érte a szereplőknek s rendezőknek — ezt a nagy feladatot oly sikerrel oldották meg, hogy mindenki, mint egy nagyon kedves, művészi színvonalon álló estére emlékezik vissza erre az előadásra.

A nagyon boldog, megelégedett emberekől szokták azt mondani, hogy rózsaszínből látják a világot. Így voltunk mi is. Gyönyörködünk, és tudunk megbocsájtani is. Mert hát bizony szükség volt erre is. A cigány például valami iszonyu volt. Kottából játszott, azután mikor színváltozás történt és a színház pár pillanatra elsötétült, természetesen nem látta az amugy is alig hogy sejtett kottát, de azért huza. Kellemetlen volt a közönségnek és zavarta a táncot. Pedig verte a taktust úgy a lábával, hogy az utolsó székkegig elhalasztott. De ilyen körülmények között is tudunk mi hálásak lenni. Köszönjük, hogy nem gyönyörködhetünk cigány muzsikában a felvonás közök alatt. Mert bizony máskülönben szívesen hallgattuk volna őket, ha már ott vannak. Lehet különben, hogy csak a színház akusztikája rossz, és ha az ember nem pótshéken ült volna az orchestrben vagy kint a folyosón, egészen másképp hallotta volna a zenét. De én például és közönség közül egy-ketten (?) csak ilyen hirtelen pótshékeken foglalhattunk helyet, noha rendes belépőjegyünk volt és a pénztárnál még tovább is rendületlenül osztogatták korlátlan számban a bilétákat. Néha nem is látunk a darabból semmit, mert egyesek az ülőhelyek előtt, a közönség között állva hallgatták az előadást, egyáltalában nem törődve azzal, hogy ő rajtuk és még egy-némelyeken kívül mások is vannak a színházban — még hölgyek is — akik szintén óhajtották látni, ami a színpadon történik.

Sok tetszést arattak különben az egész

előadás alatt a kis vízcseppek, tücskök, apró arató legények, leányok. Nem voltak azok kifáradva még éjjeli 1/211 órákor sem, amikor végződött a darab. Vannak ugyan egyes orvosok és pedagógusok, akik fiziológiai szempontból a gyermekekre nézve az ilyen fennmaradást négyeszerre károsabbnak mondják az éheztetésnél és azt tartják, hogy az ilyesmi egy cseppet sincs jó hatással a gyermekek életére, szellemére, egészségére. Hanem hát, ha tücsök valaki, hát legyen tücsök. Az is éjjel ciripel!

—ő.

Tanügy.

Gyermeknaptár az állatvédelem érdekében. Az országos állatvédő egyesület évenként egy igen kedves, hasznos kis füzetet ad a gyermekek kezébe, hogy annak tartalmával megnyerje a gyermekszíveket az állat-szeretet ügyének. Az 1912. évi gyermeknaptár már szintén megjelent és darabonként 10 fillérért (ebből is 1 fillér az Eötvös-alap) az országos állatvédő egyesületnél (Budapest, IX., Ernő-utca 11—13.) megrendelhető. Erre különösen a tanítók figyelmét ezúton felhívom.

Dr. Wilt György
kir. tanfelügyelő.

Tanszersegély az állami iskoláknak. A szabolcsvármegyei állami iskolák igazgatói miniszteri felhívásra az államtól különféle tanszereket kértek, mint például szemléltető képeket, földgömböt, „Óvakodjunk a szeszitaloktól” című fali képet, fali olvasó táblákat, méter mértékeket, rajzszereteket, földrajzi fali képeket, a vármegye térképét, történeti, természetrajzi képeket, hegedűt, harmoniumot, kézügyességi taneszközöket és némi pénzsegélyt a régi tanszerek kijavítására. *Mindebből azonban semmit sem kaptak, ellenben érkezett a 8 állami elemi iskola számára 29 darab nagy, aranyozott keretes királykép.*

A kótajszőlőskerti állami elemi iskolában annyira megnövekedett a tanítók száma, hogy most már 125 van összezsúfolva egy tanteremben. Dr. Wilt György kir. tanfelü-

gíthatja a főhatalmat s nagyot toppantot lábával, mintha eltiporni vélné Constantiust. Nyugtát sehol sem találta. Támolygó lépésekkel indult kifelé. Hekéboloszt kereste, de a bölcselő szóhája üres volt. Innen Nevita lakásához vánszorgott. Ezt sem találta ott. Végre a titkos terem ablakaiból halaványan kifelé szűrődő világosságon akadt meg révedző tekintete. Örömmel és megkönnyebbülve sietett oda s benyitva ott találta bizalmas barátait.

— Mit műveltek itt?

— Caesar! vétkeztél az istenek ellen! szolt Nevita.

— Hogy, hogy? barátom!

— Nézd e tüzet! mondotta Hekébolosz az oltáron égő tüzre mutatva. Ezt égi szellem gyújtotta ki, biztos jelül annak, hogy a halhatatlan istenek keveslik az áldozatot, melyet nagy győzelmed után nekik bemutatál.

— Igen! ó dicső caesar! — folytatta Nevita — mikor a clepsydra (vizóra) éjfél jelzését, kialudt hirtelen mindkettőnk lámpása — tudod, hogy az éj nagyobb részét az isteni Plátó könyve mellett szoktuk átvírásztani, — ajtónk előtt pedig nagy robajt hallottunk. Mind a ketten kiugrottunk szo-

bámból — ó mily fájdalom volt pedig az isteni Plátó bölcsességének boldogító élvezetét félbeszakasztani! — s kitekintve megrettent a lelkünk, amint láttuk, hogy égi fényt sugárzó óriási szellem, — Hekébolosz az égi lény paizsáról Róma szellemét vélte benne fölismereni — kezében fáklyát tartva, átsuhan a folyosón és egyenesen a terembe jő. Mindketten remegve lopódtunk az ajtóhoz és csodálva láttuk, hogy a szellem ime meggyújtá oltáron a holnapi áldozatra összerakott fát és eltűnt. Azonnal átláttam, hogy mit jelentsen az istenek eme csodája: kevesli az olympus áldozatodat! Hekéboloszsal hoztunk ide azonnal három kost és kilenc galambot és épen most akartunk hívni, hogy az istenek haragját bő áldozatokkal azonnal engeszteld ki e szent tüzön, ó Serapis kegyence!

Igazatok van — szolt reszketve Julianus és elmondotta, miként látta ő is Róma génuszát és miket adott az tudára. A ravasz bölcselők szeméből patakokban folyt a könny, mikor Julianus Helena halálát elmondotta, pedig belsejökben ördögi öröm töltötte el őket, hogy Julianus védőangyalát elveszítve, egészen körmeik közé juthatott.

— Julianus! — mondotta fájdalmas

hangon Hekébolosz, — én e gyászhir halatára mást gondolok, mint Nevita barátom. Másért van ez a tűz. Az istenek nem keveslik áldozatodat, hanem e tűz arra int, hogy az alvilág fejedelmének: Plutónak minél előbb áldozatot mutass be szegény Helenáért, mert tudod, hogy ő is . . . Tovább nem merte folytatni szavait.

— Igen, ő belé is azt a buta zsidó hitet verte bele akasztani való bátyja, csak mond ki barátom nyugodtan, hisz jóságos Helenám mit tehetett róla! — szolt Julianus. Ha még tovább is ott marad az istentelen galileusok között, ő is eltanulja az emberevést Constantiustól és a méregkeverő sárkánytól. Szegény Helenám. Ó mért is eresztettelek újra vissza a tigrisek és hyénák vermébe.

— Nyugodj meg caesar az istenek akaratán és láss mielőbb az áldozatokhoz, szolt Nevita nagyokat sóhajtván.

Julianus sorra vagdalta le a kosokat és egymásután metszette fel a kilenc galambot. Nem sokára ott sercegett az áldozati barmok husa a szent tüzön. Szemeit rettenetesen forgatta, ajkai idegesen mozogtak. Szinte kábultan forgott az oltár mellett köröskörül, mint a megszedült birka.

Majdnem egy egész órán át tartott a

Telefon 145.

Legmegbízhatóbb bevásárlási forrás

Telefon 145.

Schneck divatáruháza,

ahol a következő cikkek: pongyola, blouse, gyermekruhácska, fehérnemű, kalap, nyakkendő, zsebkendő, valamint a legizlésebb ruhakülönlegességek a legolcsóbban szerezhetők be.

gyelő az igazgatóság kérelmére megengedte, hogy ezen iskolánál a váltakozó rendszerű oktatást léptessék életbe, mely szerint a növendékek egyik része csak délelőtt, a másik része csak délután fog iskolába járni.

Császy László kiskvárdai állami polgári iskolai tanárt a válás- és közoktatásügyi miniszter helyettes-tanári minőségben a kiskvárdai állami főgimnáziumhoz rendelte be szolgálatáttele.

A felekezeti tanítók eskütételénél a kir. tanfelügyelőség joga van illető felekezeti egy megbízottjának jelen lenni. Az ág. ev. egyház részéről most Paulik János nyiregyházi ág. ev. lelkész nyert megbízatást arra, hogy jelen legyen az ág. ev. tanítók eskütételénél.

Az iskolaszékek záros határidő alatt kötelesek a *tanítóváltást* a kir. tanfelügyelőségben bejelenteni. Mivel az utóbbi időkben e tekintetben mulasztások fordultak elő, dr. Wilt György kir. tanfelügyelő a mulasztó iskolaszékeket pénzbírsággal sújtotta.

Népies felolvasások a téli estéken. Ujabban a tiszaladányi ref., gégényi ref., ibrányai ref. és rk. és paszabi ref. tanítók jelentették be a kir. tanfelügyelőségnek, hogy népies ismeretterjesztő felolvasásokat fognak tartani. E hó 26-án lejárt a felolvasási szándékok bejelentésének határideje s így a később jelentkező tanítók tiszteletdíjra nem számíthatnak. De hát nem is az a csekély tiszteletdíj, az ami a tanítókat e nemes munkára, a nép művelésére serkenti, amit legjobban bizonyít az, hogy sok tanító be sem jelentette felolvasásait. A most jelentkezők némelyikének is az a szándéka, hogy a tiszteletdíjat jótékony célra fordítja, amit azonban túlzott jóindulatnak találunk, mert hiszen a felolvasásokkal járó készkiadások a tiszteletdíjat úgy is felemésztik.

A vasuti aroképes igazolványok — megújítás szempontjából — iskolánként, kimutatás kapcsán terjesztendők be a kir. tanfelügyelőséghez, ahol a kimutatáson igazolják a felsorolt tanítók jogosultságát. Határidő december 28.

Uj tanítók a vármegyében. Zsurkon: Vajra Matild ref., Fényeslitkén: Magyar Gyyula rk., Nyiregyházaán Kováts János rk., a királytelki-szőlőben Steiner Gyula rk., a balsai tanyán Geszner Dezső uradalmi tanító.

Nyugdíjazás. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Engel János vencesellői rk. tanítót folyó évi november elsejétől nyugdíjazta.

Pénz = becsület?

Csak nyiregyházi talajból fakadhatott ki az a botrány, melyről hetek óta suttog a közönség s melyet most a fővárosi szennygyűjtemény kipattantott a maga egészségében. Csak nálunk történhetik meg, hogy — mert valaki fel tud mutatni bevezetésül egy bankjegyet — menten neveszik az uri társaságba s nem kérdik: „ki ez? honnan jött? miből él?” — Csakis nálunk élhetett háborítatlanul (kétes eredetű pénzére támaszkodva) évek hosszú során egy ember . . . minden állás, minden vagyon nélkül, csak a — kártyából.

Másutt is tekintélyt ad a pénz Becsület is. De az a tisztelet, ami másutt a pénznek kijár, az tulajdonképen haszonlesés. Az a becsülés, amivel a pénz tulajdonosát veszik körül, leggyakrabban hazugság, vagy önhiúságunk legyezgetése. Nálunk azonban egész komoly a pénznek azon szerepe, hogy becsületet ad, mert nálunk csak gazdag, elvakult és szegénységükben elfásult emberek vannak.

Akinek pénze van: megadja neki a tiszteletet s az egész világ elé viszi — nagy büszkén. Vagy az a sok — bár fura, de drága — női ruha, kalapok stb., ami csak úgy kápráztatja a szemet még a legporosabb utcán is, nem a pénz fitogtatása-e? Nem azt kiáltja szerte: „ide nézzetek! nálunk pénz van!” Vagy például az „urak” türethetetlen nagyozása még az egyszerű fekete mellett is nem azért van-e, mert érzik, hogy zsebükben pénz van, ami kiegyenlít mindent?

Minden, de minden a pénz dicséretét szolgálja. A pénzt, mely ledönt minden korlátot s egyenlő becsülettel ruhazza föl a hamiskártyást a kifogástalan urral. Amely elnémitja a kérdéseket, melyek a multat feszegetnék s utját állja a tudakozódnak, mely a jelenben hatna zavarólag. Weinberger Aladártól, kiről pedig jól sejtették, hogy a kártya a megélhetési forrása (s lett is ezért neve „gromoboj”), soha sem akadt, aki megkérdezze: „hát aztán, te kedves cimborá, ki is vagy tulajdonképen?”

Nem! Ez nem jutott senki eszébe. Hogy is? Csak nem lehet ilyen bizalmatlan kérdés-előállani annak, akinek — meg kell adni, gavallér volt s ezzel tévesztett meg sokakat — pezsgőjét ittuk, szivarját szivtuk . . . stb? — Pénze van! kölcsön nem kér! Csakis becsületes ember lehet. Volt az egységes vélemény az uri kaszinóban és Kereskedők-Gazdák Körében egyaránt s míg sokan sápadozva irigyelték szerencsését, játéktudását: ő a becsület szent köntösében nyugodt biztonsággal . . . csalt.

Mert neki volt becsülete. Olyan, ami előtt meghajlik a polgári társadalom s amilyen még soknak van Nyiregyházaán, akiktől nem jó kérdezni, hogy honnan, milyen uton szerzte becsületét (értés: pénz!) s akiktől ki lehetne sütni, hogy pénzükhöz több mocsok tapad, mint tapadt a Weinbergeréhez, ki nem tett mást, mint a „széken ülő tolvajlás” eredményét nem biz'a a véletlenre, hanem irányította.

Elég sajnós, hogy a mi viszonyaink megengedték ennek a szegyeteljes esetnek megtörténését. Sajnos, hogy nálunk a pénznek oly mérhetetlen hatalma, tekintélye . . . becsülete van, hogy előtte az igazi érdem, tisztaság eltöpre, meghuzódik, mert tudja, hogy úgy sem érvényesülhet. Ennek a körülménynek, hogy Nyiregyházaán csak a pénz becsület és a pénz = becsület, tudhatjuk be társadalmi széttagoltságunkat, felületes művelődésünket, az egyes különvált köröknek egymás iránt való ellenszenvét . . . szóval minden társadalmi bajunkat.

A „gromoboj” esete megmutatta, milyen üres a pénz-becsület. Hogy összeomolhatik egy játszi véletlenre s erős bizonyosság mellett, hogy bizony: a pénz nem = becsület. Korántsem!

Becsületes embernek is lehet pénze, de akinek pénze van, még nem övezi homlokát a becsület dicső koszoruja.

— Kérjük lapunk azon olvasóit, akik az előfizetési díjakkal még mindig hátralékban vannak, hogy az esedékes összeget haladéktalanul szíveskedjenek beküldeni, hogy a lap szétküldésében zavar ne álljon elő.

főlséges isteni tisztelet. Mikor a tűz hamvadóban volt s a husdarabok apró töpörtyűkké zsugorodtak össze, Hekébolosz mézet, Nevita pedig bort hozott elő s Julianus leöntötte ezekkel az áldozatot. A tűz nagy sistergéssel és gőzölgéssel aludt ki s miután ily nagy tisztesség esett Plutón, Julianus és cimborái eltávoztak a fojtó levegővel és gőzökkel telt szobából.

Caesar lakására tért és Homérosz költeményeit vette elő.

A két bölcselő Nevita lakásába sietett. Amint a szobába értek, Nevita egy fülkébe mélyedő hatalmas szekrény elé lépett és kinyitotta annak ajtaját. Hatalmas termetű, komor arcú férfi lépett ki a szekrényből. E férfi a gall származású Oribasius, Julianus udvari orvosa volt, ki mint Helena egészségének gondos őre, ment el a caesar feleségével Rómába. Julianusnak ő volt a legmeghíttebb embere s hogy nála nagyobb gazembert nem sokat hordott vállain ez a vén föld, könnyű elképzelni a beszélgetésből, melyet a szekrényből kilépve cimboráival folytatott.

— Pompásan sikerült! — szolt Nevita lelkendezve hozzá.

— A dicső caesart könnyű beugratni — válaszolt Oribasius vigyorogva. Mikor megjelentem előtte, azonnal láttam, hogy fel nem ismert. Ámulatában alig tudott beszélni. Mindent megfogadott. Most már csak a katonák fejével kell beszélni. A kezdet jó. Csak ezután is ilyen pompásan játszuk a szerepet és Julianus néhány napra mint kikiáltott Augustus száll sikra Constantius ellen. De nekem most már szöknöm kell. Lesd meg Hekébolosz, nem járkál-e itt caesar a folyosón!

Hekébolosz távozott és pár pillanat múlva lelkendezve jelentette, hogy a záron keresztül Julianust valami könyv mellett látta az asztalnál.

— Az istenek legyenek hát veletek! Csak még arra vegyétek rá a caesart, hogy látomását ne beszélje ki és sejtessen, hogy felesége halálát előre tudja — szolt Oribasius.

— Ne hidd, hogy elmondja, hiszen akkor nem adhatná az udvar előtt az örültet, ha majd a követek Helena halálát hírül hozzák — mondotta Nevita.

Igazad van. Biztosan most tanulja a szerepét. Csak hadd tanulja, mi kívülről is tudjuk — vetette oda még Oribasius és sugárzó arccal távozott.

Nem sokat kell mondanunk, hogy erre a titokzatos éjre világosságot vessünk. — Oribasius, mihelyt Helena szive alatti kincsével egy jobb világba költözött, azonnal gyorsfutárt menesztett Lutetiába és levélben arra kérte Nevitát, hogy a futár megérkezése után való második éjjelre a kapuöröknek álomport adjon be, mert a gyorsfutár után ő maga is utnak indul és titkon akar megjelenni a császári palotában. Terveit majd négy szemközt mondja el.

A tervet ismerjük már. Oribasius azon nap előtt való este, melyen Rómából a császárné követi Helena halálhírét meghozták, már Lutetiában volt s végigjátszotta pompásan sikerült szerepét.

Igy látta Julianus caesar Róma géniusát!

Viezer József.

Óvás! Gazdák figyelmébe! Óvás!

Eredeti Melichár „UNICUM-DRILL” vetőgép csakis az, mely ujonnan szabadalmazott beállító készülékkel van ellátva. (Ennek segítségével a gép csavarkulcs nélkül egy pillanat alatt bármely magnemhez hajszálpontosan beállítható). A mai „UNICUM-DRILL” szabadalmazott csoroszlyaszár kirögzítővel is el van látva! Ezzel a gépünk elnyühetetlen! — A legutóbbi **szabadalmi kiállításon** ezen újítások révén az összes gépgyárak közül egyedül mi kaptuk meg az **első díjat, az arany érmet!** — Óvakodjunk silány utánzatoktól! — Kizárólagos raktár:

Debrecen, Piac-utca 43. szám (a Dréher mellett) Ráher Sándornál
Bächer—Melichár—Johnston gépgyárak fióktelepén.

H I R E K.

Halottak napja!

Néhány nap és a ködös november is beköszönt. Komor hangulatával ráfekszik az ember kedélyvilágára. Mulandóság, halál hirdeti mindjárt kezdetén. — Küzdés a létért, harc az elmulás ellen, tülekedés az életben maradásért, irgalom esdeklés azok részéről, azok számára, kik már magokban hordják a halál csiráját.

Egy kétségbeesett sikoltás hallatszik ilyenkor: oh segítsetek rajtunk, könyörüljétek. hisz még élni szeretnénk, segítsetek, oh segítsetek! Csak egy virágszállat, csak egy pár fillért adjatok egyenként, ne hagyjátok annyi testvéreket oly hamar elköltözni, élni akarunk! Élni!

Valóban borzasztó az a rombolás, mit a tüdővész véghez visz az emberek közt főleg gondozás-ápolás hiánya miatt. Ezen akar segíteni, e cél elérése végett fordul az irgalmas szívekhez ez évben is a József-szanatórium. Segítsünk rajtuk, — szívesen, nem kényszerből, egy-egy kitépelt virágszál a halottak koszorúiból óriási csokorra növekedik s ki tudja, melyikünket kapja ki a sors, hogy ép e fillérekéből szerezzé vissza oly könnyen elveszthető egészségét.

— **Személyi változások.** A nyugdíjba ment Vörös Antal helyére: Borsodivánkára Török Dezső alsómiskolci római katolikus káplánt hívták meg adminisztrátorul, helyét pedig Fuhrmann István abádszalóki káplán tölti be.

A vámosgyörki plébániát Ficzek Dezső sályi lelkész foglalta el, míg Sályra Kovách Sándor káplán jutott.

Változás történt az egercseki plébániai javadalomban is, amennyiben erre Karajz Józsefet nevezték ki.

— **Esküvő.** Váczy Gusztáv és Münnich Mariska a jövő szombaton, november hó 4-én esküsznek örök hűséget egymásnak az újfehértói református templomban.

Sovány Málkát, Sovány Ferenc leányát Nagykállóban november hó 11-én vezeti oltárhoz Sütő Lajos Nagyszalontáról.

— **Nagy áldozatkészség.** Samassa József egri bíboros érsek újólaj tanujelét adta annak, mennyire szíven viseli egyházmegyéje papságának sorsát. 90 ezer koronát adományozott ismét a papság saját kebelében megalkotta nyugdíjintézet javára. Ezzel — csak erre a célra tett — adományainak összege 375 koronára emelkedett.

A 90 ezer korona lényeges változásokat idéz elő a nyugdíj nagyságában. Eddig, aki 10 év előtt ment nyugdíjba, csak 1200 koronát kapott. Ez összeg most 1800 koronává nőtt. Tíz éven túl nyugdíjba menők 2000 korona nyugdíjban részesülnek s aki 30 évig elismerésre méltó buzgósággal szolgálja az

Urát, szolgálja egyházát, az 400 korona évi díjat kap az érsek magánpénztárából.

Samassa érsek ez újabb nagylelkűségét az egyházmegye papsága termésszerűleg nagy örömmel s a főpásztorba vetett teljes bizalommal fogadta . . .

Lám! — a holt kéz . . . mozog!

— **Állás a vármegyén.** Rózsa Béla helye megüresedvén, azt mielőbb be kell tölteni. A 2000 korona fizetés, 630 korona lakbérrel javadalmazott állásra a jövő hó 28-ig lehet beadni pályázatokat. A kérvényeket egyenesen a főispánhoz kell címezni.

— **A mi felügyelőnk.** A szőlészeti és borászati kerületek nagyjából új beosztást nyertek. Szabocsmegye megmaradt a szerencsétlen tizenharmadiknak és Unggal, Bereggel együtt. A szakszolgálat teljesítésével megbízott szakközeg ifj. Tóth Károly szőlészeti és borászati felügyelő, kinek székhelye Beregszász.

— **Utánam!** Ordító sajtóhibákkal jelentek meg a falragaszok, hirdetni a debreceni szintársulat kegyét, hogy 2. 3. és 4-én játszanak nekünk. Első nap Henry Bernstein botrányba fult és mindenütt megbukott darabja: az „Utánam“ kerül színre. A második estét az irodalmi érték nélküli „Keserű mézeshetek“, a harmadikat a „Tökéletes szerelem“ tölti ki. Kíváncsiak vagyunk a játéokra.

— **Köút lesz.** A debrecen—nyirbátor—mátészalka—beregszászi állami köút közgazgatási bejárása most folyik. Az eredmény már is az, hogy ez utnak a legközelebbi két évben köúttá való átalakítását a legközelebbi két évre elhatározták.

— **Október 31-én.** A protestánsok emléknapiját, illetőleg ünnepét, október 31-ét fogja fölhasználni a középszabolcsi református egyházmegye lelkészegyesülete arra, hogy rendes évi közgyűlését megtartsa a leányinternátus nagytermében. Elnök: Erdélyi Imre, ramocsaházi lelkész lesz. A tárgysorozat: 1. Ének. 2. Imádság. Mondja Szabó Lajos nyirbátori lelkész. 3. A gyűlés megnyitása. 4. Férfi négyes. 5. Felolvasás. Tartja Melkó István vasmegyeri lelkész. 6. Indítványok.

— **Még egy gyár.** Ha nem volna olyan nagyon komoly a hangulatunk, egyszerűen azt mondhatnánk, hogy Nyiregyháza gyárváros. Sőt megelőzött minden létező és gyárral dicsekvő várost. Mert Nyiregyháza „füstnélküli gyárváros.“ Van itt: cukorka- és csokoládégyár, ecetgyár, villanygyár, gépgyár, tégla- és szalámigyár, jéggyár, *Rádium sóborszeszgyár*, ajtó- és ablakgyár, kenyérgyár, *szódaggyár*, *cementgyár*, — s mindez (kivéve az ósdiakat) nem füstöl. De azért gyár. Ezekhez fog most csatlakozni Suhanez Jenőnek, asztalosaink egyik legtörekvőbbjének, legderékabbjának műbutorgyára, melynek felépítéséhez már egy hold 800 □-öl területet kapott is a várostól haszno bérbe.

— **Végre!** Végre egy lépés, aminek van valami értéke, a muzeum ügyében. A pénteki nagy értekezlet elhatározta, hogy Jósa dr. oly régi kívánságát, teljesíti s a vármegye és város közös költségén egy segédőrt és szolgát rendelnek melléje, hogy egyszer már rendszeressé válhasson mesés értékű muzeumunk fenntartása. A kulturpalota ügyében nem történt végleges megállapodás, de — bizottságot, ezt az elmaradhatatlan kelleket küldték ki.

— **Aki ki maradt.** A tűzoltó-egyesület ünnepségeinek egyik kiemelkedő pontja volt az egyesület történetének felolvasása. Figyelmesen hallgattuk akkor az eseményekben oly gazdag mult elbeszélését s eszünkbe sem jutott volna, hogy valami hiányozzék. S mégis így van. Teljesen mellőzték egyik érdemes szakaszparancsnok nevét ki pedig a tűzoltótanfolyamot is kitűnő sikerrel végezte annak idején. Kazár Ferenc az, akiről megfeledkeztek, holott . . . „ott járt Milanóban, mint dicső tűzoltó“ s ma is értékes munkát fejt ki. Sebaj. Így, amit elmulasztott a krónika, pótolja s sajtó.

— **Eljegyzés.** Katonka Bertalan dr. ügyvédjelölt eljegyezte Votisky Alicét Késmárkról.

— **Czitter, az ismeretlen.** Szűk volt Prügy Czitter Samunak, főlrándult Pestre. A nagy város meg oly tág volt, hogy nem fért el benne, még a bőrében sem. Egyideig, mint háziszolga kereste kenyerét, de ellentétbe került a hatósággal, mely minden teketória nélkül ráhuzta a vizeslepedőt. Ezt Samu nem viselhette el. Megszökött. S elérte vele azt, hogy ismeretlen helyen „tartózkodó“-ként körözik. Gyönyörű pályafutás.

— **Itt az üstökös!** Szerdán este gyönyörű látványban lehetett része annak, aki véletlenül az égre nézett. A nyugati égbolton fényes csillag jelent meg hosszú uszályval, mely megszokottásokkal majdnem átérte az égboltot. A nem várt tűnemény nagy érdeklődést keltett s különösen a külső, szabadabb városrészekben egész csődületeket eredményezett.

Legszebb ékszerek

13 próbás ezüstneműek, pontos órák, alkalmi ajándéktárgyak **legolcsóbban**

Sándor Rezső
elismert szolid ékszerésznél

Nyiregyházán, Városház u. 3. sz. a.
kaphatók.

A főváros központján
— Vilamos megálló. —
10 perc a központi és nyugati pályaudvarhoz.
— 80 legmodernebben berendezett szoba.

Augusztus hó elsején megnyílt az
Edison-Szálloda
Budapest, VII., Hársfa-u. 59. sz. (Király-utca sarkon).
Tulajdonos: PO LÁK JÓZSEF.

Hideg és meleg vízvezeték. Központi fűtés, villanyvilágítás. Figyelmessé kiszolgálás. Értekezés minden modern nyelvben. Szobaárak 3 koronától!

**A gazdasági és iparkiallitáson ezüst
éremmel és diszoklevéllel kitüntetve.**

Gabulya Mihály

ruhafestő, vegytisztító, gőzmosó
:: és plissézoló intézete ::

Pazonyi-utca 13. Bejárt Véső-utca felől.

Van szerencsém szives tudomására adni a t. közönségnek, hogy intézetemben ruhák a legkényesebb igényeket is kielégítően bármily színre festetnek és vegyileg tisztítatnak. Egyben bátorkodom szives figyelmét

fehérnemű-tisztító osztályomra

felhívni, ahol kézelők, gallérok stb. szintén meglepő szépen 5 nap alatt tisztítatnak.

Midőn szives megbízásait kérem, vagyok mély tisztelettel

Telefon 248. sz. **Gabulya Mihály.**

— **Szarvasmarha díjazások.** Holnap délelőn nagy napjuk lesz a polgári gazdák-nak. Szarvasmarha kiállítás lesz, mely díjazással van egybekötve. A kiállítást a Szabolcsvármegyei Gazdasági Egyesület rendezi ép úgy, mint a november 5-i tiszalóki hasonló kiállítást. A díjak a következők:

Tehéknél: 1. díj 100 korona. 2. díj 80 korona. 3. díj 60 korona. 4. díj 40 korona. 5. díj 30 korona. 6. díj 20 korona. 7. díj 10 korona.

3 éves üszöknél: 1. díj 120 korona. 2. díj 100 korona. 3. díj 80 korona. 4. díj 60 korona. 5. díj 40 korona. 6. díj 30 korona. 7. díj 20 korona. 8. díj 10 korona.

2 éves üszöknél: 1. díj 100 korona. 2. díj 80 korona. 3. díj 60 korona. 4. díj 40 korona. 5. díj 30 korona. 6. díj 20 korona. 7. díj 10 korona.

1 éves üszöknél: 1. díj 50 korona. 2. díj 40 korona. 3. díj 30 korona. 4. díj 20 korona. 5. díj 10 korona. 6. díj 10 korona.

Ezekre azonban csak kisczudák pályázhatnak; nagy tenyésztők között — helyesen — csak okleveleket osztanak ki.

— **Alkalmoszerű kiállítás.** Halottak napjának szomorú ünneplése önkéntelen a sirdiszekre is fordítja a figyelmét. Ezek között első a koszoru, melyből Fehértói Béla megtekintésre érdemes kiállítást rendezett üzletében, Vay Adám-utca 7. Különböző felhívjuk a figyelmet a hirdetésre is.

— **Hires földünk.** Ki hioné, hogy a szabolcsi, nevezetesen dombrádi ember még a Dunántúlra is elvetődik — gazemberkedői? Pedig Patyi György éppen Pápán tért le a becsület utjáról (talán nem is először) s Tanai Mór kereskedő pénzes szekrényét feltörve, mintegy 800 koronát magához vett s elszökött. Országszerle körözik s különös gondot fordítanak reá, nem jön-e haza? Ez azonban kizárt dolog. Amióta ő távol van, elhalt mindenki; mit kere-ne itt sötét, bűnös lelkiismerettel?

Patyi és társai az egyedüliek, akik elviszik Szabolcs-megye szép hírét. Egyébben ugysem tűnnek ki.

— **A harmadik egyetemért** Szabolcsvármegye közönsége is úgy érzi, hogy egy kis küldöttség járással fel kell frissíteni a nyugvó vérkeringést, azért e hó 26-án számosan csatlakoztak a debreceniek kért menő tömegéhez, hogy a harmadik egyetem legyen Debrecen. Haszontalan fáradozás, pénzköltés. Vagy meg kapja Debrecen amugy is az egyetemet, vagy így sem. Az ilyen küldöttségek csak olyan, mint a felmelegített rántott leves.

— **Ünnepélyes átadás.** Özv. Básthy Barnánét tudvalevőleg a királyi kegy kitüntetésben részesítette. Annak idején már az egész város kifejezést adott a kitüntetés ébresztette érzéseinek; ez egységesen azonban még csak a jövő hó 5-én fog megnyilatkozhatni t. i. ekkor adja át Vay Tibor főispán a kitüntető éremet nagy ünnepség keretében a „Korona“ nagytermében.

— **Az ál ügyvédné.** Dr. Lukács Tiharmé névben beállított Ruzsonyi Pál üzletében egy cseléd s 3 pár cipőt kért próbára. Ruzsonyiék adtak is, de mikor olment: gyanussá lett a dolog s a rendőrségre szaladtak. A rendőrség hozzálátott a nyomozáshoz s Kmetz Sándor városi cselédelhelyező intézeti vezető segítségével elfogták a csalót Salamon Jánosné, Simon Erzsébet személyében s le is tartóztatták. Eddig tagad.

— **Színészek a szomszédban.** Kunhegyi Miklós jelenleg még Nyirbátorban szedegeti levelenként a babért, de már 30-án Nagykállóban kezdi meg előadásait. Itt — nagyon közepes erővel is — fog boldogulni, mert a kállai közönség hálás és — szórakozás híján lévén hosszú-hosszu időközön át, ilyenkor kiveszi részét a jóból.

— **A mama kedvence.** Ilyen címen vezércikkezik a „Tiszapolgár és vidéke“ azon hírrel kapcsolatosan, ami lapunkban a Polgárnak juttatott miniszeri segélyről jelent meg s amely — gúnyosan — irigylésreméltónak állította a többi község elé. A vezércikk nem tudja: komolyan értették-e vagy öncelődve, hogy 800 korona és 400 ezer füzfa dugvány olyan roppant nagy kegy. Megnyugtathatjuk a polgáraikat. Nagyon is fájó gunnyal irtuk a kis hirt, reagondolva a jó kijárókkal bíró községeknek juttatott sok-sok ezeresre. Nekünk is fáj Polgár háttérbe szorítása. — De mintha ott is volna egy kis hiba.

— **Most már megkerül.** A hivatalos sietségnek, azaz felületességnek kitűnő példája a „Rendőri Közlöny“ egyik „cikke.“ Szóval-szóra így hangzik: „Minthogy terhelt, kinek személyleírása alább közöltetik, ismeretlen helyen tartózkodik, felhivatnak az összes bírói és közigazgatási hatóságok, hogy terheltet tartóztassák le s a legközelebbi kir. járásbírói vagy kir. ügyészség fogházába szállítsák és erről az alulírott kir. törvényszéket értesítsék. 3992/911. Beszterce, 1911. október hó 7-én, kir. törvényszék.“

Lám csak mit tud a százsz? „Alább közli a személyleírást,“ de alább nyoma sincs. Találják meg úgy a bűnöst! — Személyleírás után nem nagy dolog!

— **Két határidő.** Körülbelül egy időben készültek el Tiszatardos és Tiszaladány telekkönyvi betétei s ezt a tiszalóki járásbírói szabályszerűen nyilvánosságra is hozta. A tardosi betétek ellen kifogást 1912. január 10-ig, a ladányi ellen 1912. február 10-ig lehet tenni, amint azt még most közli a földmivélségi miniszter hivatalos lapja.

— **Postamestert keresnek.** A nagyváradi postaigazgatóság pályázatot hirdet postamesteri állásra Prügyön „iszti szerződés mellett“. A posta III. osztályú. Készpénzbiztosíték: 200 korona, a járandóság 720 korona, fenntartási költség és 900 korona szállítási átalányi, amelyért köteles a postamester mindennap egyfogatú kocsit járatni a 8-97 kilométerre eső Tarcatra és vissza.

— **Zsiga, Zsiga . . .!** Friedmannék Zsigája! Állj elő! Jelentkezz! Hisz reád nagy szükségük van a nyomozó hatóságoknak. Kézrekerítéssel van legalább is oly fontos, mint az általános drágaság enyhítése. Miért is hagyta el Ujfehértót s miért mentél Pesire pincérnek? Nem hágtál volna ki, rem kellett volna 6 koronát fizetni s nem szöktél volna el embernemlakra tájra. — Zsiga! Gondold meg s térj vissza. Most már jó meleg a kávéház. Jobb ott, mint erdőben kóborolni a csendörök előtt.

— **Debrecen az egyetem.** A tegnapielőtt Budapesten járt küldöttségnek Zichy gróf miniszter elígérte a harmadik egyetemet. Ezért kár volt annyi pénzt költve fölmenni Pestre. Ugyis megtudták volna, ha az államvasutak kevesebb jövedelemhez jutott volna. Most csak az a kérdés: milyen különös haszna lesz Szabolcs-megyének ebből az egyetemből? Még több állásnélküli végzett embere? No, azért kár volt diszbe öltözni.

— **Halalozás.** Szorgalmas, törekvő tisztviselőjét veszítette el a törvényszényszék Lencsák Józsefben, kit alig 31 éves korában, alig 3 évi házasság után ragadott el a halál. Temetése tegnap volt nagy részvét mellett.

Aki sokat ül, rosszul emészt. A nápolyi királyi orvosi-klinika tudományos jelentései felemlitik, hogy egy kis adag természetes **Ferencz József**-keserűviznek naponkinti éhgyomorral való használata nemcsak megjavítja a gyomorműködést, hanem a belek renyheségét is sok esetben annyira mérsékli, hogy más orvosságok használata feleslegessé válik. — A gyógyszerárakban és fűszerkereskedésekben határozottan valódi „Ferencz József“-keserűvizet kell kérni. A Szétküldési-Igazgatóság Budapesten.

— **Gyűlés Rakamazon.** Az elmúlt vasárnap Rakamaz község ünnepét ült. A Katolikus Népszövetség tartotta meg rendes öri gyűlését. A szákszám megjelent tagokon kívül az egész község lakossága ott volt, hogy az érdekesnek és tanulságosnak ígérkező gyűlést végig hallgassa. Feltevésekben nem is csalódtak. Halász János plébános, Seres András káplán beszédei valósággal fölkelésítették a hallgatóságot, míg Vizezer József bashalmi plébános népszerű előadása a csillagászat köréből s ennek kapcsán bizonyítása a Magasságbeli létezésének általános elragadtatást eredményezett. Ezután még az elnök intézett egy pár buzdító szót az egybegyűlethez s a gyűlés véget ért.

— **Minden ízében hazai gyártmány** a Réthy Béla gyógyszerész eredeti pemetefü-cukorkája, a köhögés és rekedtség hírneves háziszere. A csinos kék papirdobozok, melyeken mindenkor rajta van a készítő aláírása, szintén hazai gyártmány. — Számos hamisítvány lévén, a Réthy névre különösen kéreztik ügyelni.

Gabonatözsde.

Buza októberi	12:05
Rozs októberi	11:91
Tengeri májusi	10:43
Tengeri májusi	10:59
Arpa	8:60
Zab	9:40
Zab	9:59

MUSCHONG - BUZIÁSFÜRDŐ

BUZIÁSI PHÖNIX ÁSVÁNYVIZ.

Bakterium mentes

természetes ásványviz.

Üdit, gyógyit. Vese és hólyagbajoknál, a vesemedence idült hurutjainál, valamint henyekő és fényképződésnél, a légutak és a kiválasztó szervek hurutos bántalmainál kitűnő hatásúak bizonyult. Orvosilag ajánlva. Főlerakat:

WASSERMANN SÁMUEL

fűszer-, liszt-, gyümölcs-, üveg- és porcellán nagykereskedő **Nyiregyháza.**

Telefonszám: 121.

Tanárok gyűlése.

November 6-án érkeznek városunkba a polgári iskolai tanárok „Tiszavidéki Kör”-ének tagjai, hogy V. közgyűlésüket megtartsák.

A közgyűlés előtt délelőtt 9 órakor választmányi ülés a városháza kis tanácstermében.

Magának a rendes közgyűlésnek rendje ez:

1. Elnöki megnyitó: Husz Lajos Debrecen.
2. Titkári jelentés: Nagy József Debrecen.
3. Pénztárosi jelentés: Buday Alajos Nagyvárad.
4. Haeckel filozófiájáról. Felolvassa: Sztraka-Gódor János Nyiregyháza.
5. Az idegen nyelvek tanításáról. Előadja: Tas János Nyiregyháza.
6. Indítványok.

Tájékoztató.

Hétfőn, (november 6-án) reggel gyűlés a polgári leányiskolában.

Délelőtt 9 órától a róm. kath. és ág. h. evang. templomok, a vármegyeház, Bessenyei-szobor, polgári fiúiskola megtekintése.

Pontban 10 órakor kezdődik a közgyűlés a városháza nagy tanácstermében.

Délután 1 órakor társas ebéd a Koronaszálló termében.

Ebéd után az ág. h. ev. főgimnázium gyűjteményes tárainak és Szabolcsvármegye régiségi muzeumának megtekintése.

Fogadjuk szeretettel körünkbe azokat, kik jó indulattal jönnek hozzánk, kik számítanak is vendégszeretetünkre. Négy vármegye (Bihar, Hajdu, Szabolcs, Szilág) polgári iskolai tanárainak kutató, itélni képes szemei előtt leszünk; igyekezzünk jó érzéseket ébreszteni bennük, hogy — ha már külsőnkkel nem sok dicsekedni valónk van — legalább az emberek bensejéről vonjanak le jó következtetést.

Ez pedig nem lehet közömbös előttünk. Különösen nem, ha tanáremberek jó véleményének megnyeréséről van szó. Talán észre sem vesszük, de sok az ellenségünk, sok a versenytársunk. Barátunk senki. Önmagunkban is meg vagyunk hasonlva... Ugyancsak ránk fér az idegenek alamizsnája, ami egy-egy őszinte szóban, dicséretben nyilvánul meg.

De ne csak az önzés vezessen akkor, mikor igyekezzünk kellemessé tenni vendégeinknek az itt tartózkodást. Gondoljuk meg, hogy tanárok, nevelők, az ifjuság vezetői, tehát a legszebb, legterhesebb hivatás képviselői keresnek föl bennünket. Érezzük meg az ebben rejlő nagy megtisztelést s ahhoz illően, méltóan adjunk kifejezést örömeinknek.

Egy hölgy

ki szereti az egészséges bőrápolást és különösen a szeplőket elmulasztani, valamint lágy, bársonyos bőrt és hófehér arcot akar, csakis Bergmann & Co., Tetschen a/E.

STECKENPFERD
lilliomtejszappannal (Steckenpferd védjegy) mosdik. Kapható minden gyógyszer-tár, droguéria és illatszerkereskedésben. Darabja 80 fillér

CSARNOK.

Messze a nagy erdő . . .

Az idő korán ősze fordult. Fekete madársereg tanyázott már a friss szántás között, lépésről-lépésre lépve el minden új barázdát az ekék nyomán. Szomorúan fordultak gyökerükkel kifelé a kukoricatövek, kócos, boglyos volt az egész föld, mint a cselédleány este a sok munka után. A kertekből is szedték már kifelé a virágokat. A ládából kiszórták a tavalyi száraz, pókhálós földet és tettek a helyükbe frisset, puhát, napsütöttet. Az akaratos, bimbófős pelargóniakra még szinte rájuk kellett parancsolni, mint a gyermekre, ki nem akar aludni menni: késő van, jobb lesz, ha aludni térsz! Dorkayéknál is épen ezekkel bajlódtak. A virágok helyét már csak kisebb-nagyobb gödrök jelezték és a csoportokból feketén szóródott át a szegélyes örökzöldön a föld ki az utakra. Holnapra már csak a rózsák maradnak. Van még rajtuk egy pár késői bimbó, félig kinyitott, addig elfagyott és Lonczy magával akarja vinni holnap őket, mikor utazik. Kedvenc vágya volt, hogy kertük utolsó rózsái kísérjék ki az életbe. Mert oda indult. Egyik faluból el a másikba, messze, még a nagy erdőn is túl, ahol megválasztották.

Ilyen nagy utra egy fiatal leány vihetne-e mást, mint virágokat és épen az utolsó, a legszomorubb bucsuzó virágokat? A mamája nem is jött ki ma este a kertbe. El volt foglalva odabent a pakkolással. Egyszerű fehérnemű, egyszerű kis ruhák kerültek az utilárába, puhán elrendezve, könnyek közé rakva. Elmegy az ő kis Iluskája, fehér őszi rózsája, elmegy messze földre, ugyan látja-e még? Ugyan mondják-e majd ott neki: olyan kis fehér Baba vagy, mint az a kikeleti hóvirág, amelyet még melengetni is csak lehellettel szabad! A Lonczy különben most nincs idehaza, bucsuzni jár a faluban az édes apjával. Mindenki szerencsét kíván neki, tanácsal látják el, tréfálnak vele, mindenki megkérdi tőle: hát csakugyan megválasztották? A jegyző mamája még meg is csókolja egyszer-kétszer és szorosabban öleli mindig. Fia, az Ödön meg hozzájuk csatlakozik, hogy ő is kísérje hazafelé az utolsó helyről, ahol bucsuzni voltak. Elmennék még majd holnap is összeszedni az utra azokat az utolsó rózsákat . . .

Az este szomorúan telt el és hamar elmúlt az éjszaka. A vonat is indult már kora délelőtt. Messze volt az állomás és a hosszú kocsit pora egészen könnyessé tette a Lonczy szemét. Fázósan dugta be kezét a kabátkája alá, a szíve fölé, talán, hogy ne lepje be azt is a por, hiszen nagyon vonaglott az ajka valakinek, mikor megcsókolta, mikor nem adott tanácsokat, nem gratulált, nem kívánt szerencsés utat, csak azt mondotta: Lonczy! . . . A kaputól széles nyomot hagyott a kocsi és mikor már eltűnt a fehér tollas kis kalap, mindenki csak a kocsinyomokat nézte:

Nem sokat utazott még. Az emberek félrelökdösték a pénztár ablakától, vagy elébe furakodtak úgy, hogy alig kapott jegyet. Annak örült csak, hogy magányosan utazhatott. Ki is menne abba a faluba, amelyik túl van a nagyerdőn! Alig, hogy leült a kupében,

máris leveleket irt a mamájának, meg a jegyző édes anyjának. Majd szétnézett: csakugyan egyedül van-e és Ödönnek is irt egy levelezőlapot. Csak ennyit rája: Üdvözli Lonczy. Később belekarcolt még a kocsi üvegablakába is valamit, selymesen, lágyan, puhán. Ide még csak ennyit: Ödön. Azután eszébe jutott: Istenem, ha ugyanebben a kocsiban jöhetnek én majd vissza a nagy szünidőre!

Félnyelckor már együtt volt az iskolában a gyermekek nagyobb része. Kipirult arc, vastaggá bebulyált kis tanyasi gyermekek jöttek. Mellük, fejük átkötve nagy piros kendővel és palatábláikról hosszú madzagon lógott le a szivacs. Először mindnyájan a kályhához szaladtak, kihúzták kezüket a kendő alól és melegedtek. Emelgették nagy, pirosra fakult, összegömbült csizmájukat, tolakodtak a kályha körül és kedvet kapva egymástól ott mindjárt meg is ették a tizórai kenyérkét, pattogatott kukoricát. Azután szállingóztak egyenkint a helyükre. Mikor az Ilonka néni bejött, már mindenki a helyén ült. Nagyokat nyálaztak, dörgöltek a palatáblán és nekifeküdve csikorogtatták a palavesszőjüket.

Imádkoztak és a tanítás megkezdődött. Az első órában olvastak egy árva kis leányról, aki jó volt, fehér volt, mint a hóvirág és aki nagyon árva lett. De a jó Istenke megkönyörült rajta és magához vette épen Karácsonykor, mikor sok kis angyalkára van szükség az égből hópelyheket hullatni, karácsonyfát vinni. Egyik kis gyermek elkezdett sirni. Az Istenke neki is elvitte a testvérekéjét. Ilonka néni vigasztalta, hogy ne sirjon, mert angyalka lett belőle és most már az égből vigyázhat arra, akit itt a földön nagyon szeretett. Majdnem mindegyiküknek volt egy ilyen kis testvékéje, fölszólt ez is, az is közülök, mikor benyitott az iskolába a kisbíró. Odament az Ilonka nénihez és egy levelet adott át neki. Azután ment kifelé. Még bent lerázta a havat a sapkájáról és lábnyomán nagy vizes foltokat hagyott a padlón.

Ilonka néni olvasta a levelet. Az volt beleírva, hogy ne haragudjon, hogy már olyan régen nem irt, hogy gyötrelmem az élete, hogy kétségbeesett, hogy nem is fog már ezentul írni, a faluban is sokat beszélnek, hogy sok a dolga, az idő gyógyít, feledtet stb. Ilonka néni csak mosolygott és integetett: igen, igen, tudom.

Elővétette a gyermekekkel a palatáblát. Ide figyeljete! Irni fogunk! Irjátok utánam! és odafordult a tábla felé. Nem irt reá, csak nézte hosszú ideig. A válla meg a melle nagyon rángatódzott, hullámzott. Azután megfogta a tábla szélét, nagyon közel hajolt hozzá, szinte az ajkával írta: Ödön. A gyermekek irták utána. Élesen csikorogtak, karistolódtak a táblákon a palavesszők. Olyan volt, mint mikor éjféle csöndben haldoklik egy madár és vonagló lábával kaparja kalitkájának bádofenekét. A gyermekek meg csak irták azt a szót annyiszor, míg csak tele nem lett vele a palatáblájuk, mert úgy mondotta nekik az Ilonka néni.

Jenő.

Lapkiadótulajdonos a szerkesztőség.

6 drb. levelező-lap
2 korona 40 fillér

MALACHOVSKY

fényképésznél

Nyiregyháza, Luther (iskola)-u. 3.

6 drb. levelező-lap
2 korona 40 fillér

Ékszer és ezüstnemű
vásárlásnál forduljunk
bizalommal Magyar-
ország legnagyobb
ékszerüzletéhez a
Lófkovits Arthur és Társa
céghez Debreczenben.

Ki izlésees szép

koszorut óhajt elhalt szerettei sirjára helyezni, az tekintse meg

Fehértói Béla temetk. int. tulajdonos

SIRKOSZORU KIÁLLÍTÁSÁT

Vay Ádám-u'ca 5. sz. (Marsalkó-házban).

Óriási választék saját készítményü sirkoszorukban!

Érckoszoru gyári raktár. Olcsó árak!

Villanyvilágítási berendezéseket, villanyvilágítási felszereléseket, valamint magántelevon és villanyesengő bevezetéseket elváltat olcsón és teljes jóállás mellett

Herskovits Gyula elektro-technikai vállalata **Nyiregyháza.**

Széchenyi-tér.

Mérnöki látogatás és költségvetés díjmentes. ≡ Csillárok és égőtestek raktáron.

KASZÁS GYÖRGY

épület- és díszműbádogos

NYIREGYHÁZA.

Kállay-u. 1. — Debreceni-u. 7.

Megnagyobbított és új gépekkel teljesen felszerelt műhelyében készít minden a bádogos szakba vágó munkát.

Versenyképes!

Épület és toronyfedések. Specialista iskolai ivóvítartányokban. Raktáron fürdőkádak, konyhaedények.

Olcsó ár! Pontos kiszolgálás!

Vidéki megbízásokat azonnal elintéz.

Szőlő-oltványok.

Szőlőveszők és Gleditschia (élő kerítésnek alkalmas) csemeték beszerzésére legmelegebben ajánljuk a legjobb hírnevének örvendő

SZÜCS SÁNDOR FIA szőlőtelepét Bihardiószegen.

Ha a saját érdekét tartja szem előtt, úgy ne vegyen addig oltványt, vagy vesszőt, míg a fenti cég nagy képes árjegyzékét nem kérte: ingyen és bermentve. Ezen árjegyzék minden szőlőbirtokost érdekel hasznos tartalmánál fogva. **Olcsó ár és pontoskiszolgálás! Számtalan elismerő levél.** — A tisztelt érdeklődők a telep megtekintésére szívesen láttatnak.

A Nyiregyházi Takarékpénztár Egyesület most épülő bérházának I. és II. emeletén lévő utcai és udvari lakások

1912. év május hó 1-re kiadók.

A feltételek a takarékpénztár-egyesület igazgatóságánál a délutáni órákban tudhatók meg.

ÚJ FÉNYKÉPÉSZETI MŰTEREM.

MEGNYILT!

GLOVICZKY JÓZSEF modern berendezésű műterme Nyiregyháza, Zrinyi Ilona-u. 3. (Városház-utca) Csengeri-ház.

BUTOR!

A legegyszerűbbtől a legválasztékosabb izlésűig mindenféle fából. Kész menyasszonyi berendezések, valamint külön szobák, vagy egyes darabok szolid ár és pontos kiszolgálás mellett a legmegbízhatóbban kaphatók

Nyiregyháza.

Lefkovits Zsigmond

butorraktárában

Kossuth-tér, (törvényszéki palota mellett).

Kizárólag női cipők

különlegességi raktára.

Marschall Budapest,**Bécsi-utca 2.** Fővárosi színházak szállítója. Árjegyzék ingyen!

Aki gyomorfájó-, bélbeteg, étvágytalan, lesoványodáshoz hajlandó, használja a számos év óta járók bizonyított **gyomor-ét**, -chamann gyógyszerész-től Stóckerauban.

Aki szabályozni és épségben tartani akarja jó emésztését, használja a **Schaumann-féle gyomorsót**, tapasztalni fogja, hogy más szerek ellenében mily jól érzi magát.

Gyomorsó eltávolítja azonnal a fölösleges gyomorsavat és elmozdítja az emésztést. Egy doboz ára 1 korona 50 fillér.

Gyomorsó-pasztillák kényelmes s kellemes, ugyanazon hatást teszik, mint a gyomorsó. Ára tarsolyonként 3 phialával, a 10 gyomorsó pasztillával K 150. Pósta-széküldés legkevesebb 2 doboz megrendelésnél — utánvéttel —

SCHAUMANN gyógyszerész
Stockerauban.

Kapható minden gyógyszerárban.

Kitünő minőségű hegyi borokat megvételre ajánl egy magánügysz-tóknak, mint koresmáros, vendégtés s bor kereskedőknek kcsinyben és nagyban

GYEBNÁR ANTAL okl. szőlész,

Nagylőcz (Nógrádmegye). É deklődőknek díjmentes felvilágosítás. Ugyancsak nagy-mennyiségű 1 éves gyökeres hazai és amerikai **szőlővessző** is kerül eladásra.

Tiszta agyagból készült szép és jó
cserép, fali téglá

és legszebb

nyersfalazati téglá

csak a

Karczagi Agyagivárnál,

Karczagon szereshető be, hol egyes waggonrakományok is megrendelhetők.

KINCSET ÉRa **TORDY-féle****Hollandi 3 király tea,**

nivel nemcsak hashajtó, hanem egyuttal étvágyjavító, gyomortisztító, emésztést elősegítő, bélműködést szabályozó, nemkülönben a legmakacsabb gyomorbajon is segít. — Csomagja (kbl 10—12-ezeri használatra) gyógytárban 50 fillér.

Készítő:

Tordy Gy. okl. gyógyszerész
Budapest, Üllői-ut 89-ik szám.

Ha

Ön

gyári munka helyett

csinos

tartós és olcsó cipőt akar viselni, más-kép el nem éri, csak ha

mindig**Lakatos Lajosnál**

(Kossuth-tér) vásárol, — ki nem hirdeti, hogy

nincs többé fájós láb

s emellett gyári árut ad el, — hanem ő maga, mérték után készíti a cipőket, a legkifogástalanabb kivitelben.

Nagy választék!!

a legújabb napernyőkben.

≡ Mesés olcsó árban ≡

Feuer Miksáné

férfi-, női- divat és rövidáru üzletében

Nyiregyházán, városház-palota mellett

Bethlen (Szentmihályi)-u. oldal.

INGYEN!

kap egy pompás hangverseny beszélő-gépet, ha 10 lemezt vásárol 20 forintért, de csakis

Wagner

a „Hangszer-király“-nál.

Budapest, József-körut 15-ik szám.

Okvetlen kérjen lemeztjegyzéket.

Javitóműhely. Első nyűs lemezcsere.

Könyvnyomda.

Könyvkötészet.

Irodaszer nagyraktár.

Borbély Sámuel

Nyiregyháza, Városháza-palota.

Telefon 140.

Telefon 140.

Üzleti könyvek. Egy-házi és gazdasági, pénztári és jegyző-könyvek nagy rak-tára. Levélpapírok óriási választékban.

Szállítások az egész megyében. Vidéki megrendelések pontosan elintéztetnek. Jegyzői és ügyvédi nyomtatványraktár.

KÖHÖGÉS

rekedtség es hurut ellen nincs jobb a

RÉTHY-féle pemetefü cukorkáknál!

Vásárlásoknál azonban vigyázzunk és határozottan **RÉTHY-félét** kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van. Az eredetinek minden egyes darabján rajta van a **RÉTHY** név.

Egy doboz ára **60 fill.** Mindenütt kapható.**ÁGYTOLLAK**

gőztisztítását és dezinficiálását

RUHÁK, SZÖRMÉK

vegytisztítását és festését

GALLÉROK, KÉZELŐK

és az összes fehérneműek legkifogástalanabb mosását és vasalását gyorsan és lelkiismeretesen intézi

BRADOVKA GYULAruhafestő, vegytisztító, gőzmosó **Kassa** és ágytoll tisztító gyára**Fióktelep Nyiregyháza.****Földbirtokosok figyelmébe!**

A **Franck Henrik Fiai-féle** kassai pótkávégvár igazgatósága a mezőgazdaságnak egy új ágát: a

cikória (katáng-gyökér—cichorium intybus) természetét

ajánlja kísérleti mivélésre. A nyers anyag 3% suly levonással vétetik át bérmentve **Csap**-ra szállitva és a gyárudvarban konstatált tiszta suly értéke azonnal készpénzben kifizettetik.

Bővebb felvilágosítással szivesen szolgál a gyári igazgatóság.

Kassán, 1911. szept. hóban.

Franck Henrik Fiai.

Kötőgépek!

Ujdonság háztartási és ipari célokra. Kényelmes

részletfizetésre

is kapható. Kérjen árjegyzéket. Tanítás Budapesten ingyen.

Fogl József Lajos
műgépész, Budapest, VI. Aradi-u. 11.

Kovács Gyula

műbutorgyáros butorcsarnoka

megnyilt

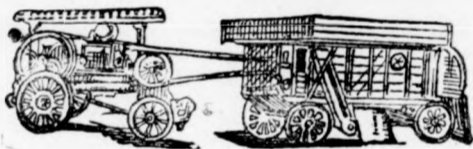
Debreczenben, Hunyadi-utca 17. sz.
(Demetrovics-palotában).

„A köztudatba ment át“ hogy
csak is

KÁLLAI LAJOS

motorgyára

Budapest, VI., Gyár-utca 28.

szállítja teljes jótállással mellett a leg-
híresebb motorcséplőkészleteket.
— Saját érdekében kérjen minden
gazda disz-főárlapot, melyet ingyen
bérmentve küld a gyár.

Fontos figyelmeztetés!

Kállai Lajos hírneves motorgyára
nem tévesztendő össze **más Kállai**
nevű cégekkel.

BUTOR!

Hálók, ebédlők, uri szobák, zongorák, teljes
szálloda, vendéglő, kávéház és fürdőberende-
zéseket még sohanem létezett rendkívüli
előnyös fizetési feltételek mellett szállítunk
helyben és vidékre. Nagy butoralbum 1 kor.

Modern Lakberendezési Vállalat

Budapest, IV., Gerlóczy-utca 7/v.
= Központi városháza mellett. =

Elsőrendű üdítő asztali és borvíz!

Gyár: Laktanya-sor 15. Telefon sz. 92.

Megrendelések házhoz szállítatnak!

Városiroda Rákóczi-ut 4. Telefon sz. 242.

NIGRIN

(Fernelendit)

legjobb cipőkrém

Mindenütt kapható!

A bécsi vadászati kiállításon
arany éremmel kitüntette

UNGHVÁRY JÓZSEF

SZŐLŐTELEPEN és GYÜMÖLCSFA-ISKOLÁJÁBAN
CZEGLÉD (PESTMEGYE)

„ Nagyobb mennyiségű „

nemes gyümölcsfa-

csemete, boggyógyümölcsök,
vadoncok, Kerti sövények,

sima és gyökeres szőlővesszők

„ stb. kaphatók. „

Tessék kimerítő árjegyzéket kérni.

Nyiregyháza legnagyobb választéku butoráruháza

Alapítva 1903.

Pazonyi-utca 10. sz.

Üzletem kibővítése alkalmával teljesen ujonnan a legdivatosabb kivitelű butorokkal berendeztem a fővárosi minta szerint, állandóan raktáron tartok fényezett kőris, cseresznye, jávor, citrom, paliszánder, malagoni és más különféle anyagokból készült részben saját készítményű háló, ebédlő, uri és női szalon berendezéseket, vas, félréz és egész réz háló és vendégszoba berendezéseket, ugyancsak egyszerűbb, de jó kivitelű matt butorokat (tömör fából is) stb. stb. itt fel nem sorolható de raktáron levő különféle butorokat is utólérhetetlen olcsó árban árusítok.

Tisztelettel

Glück Jenő

Üzletem szombat és izr. ünnepnapokon zárva.

Raktáron állandóan 200 különféle lak berendezés található.

ZÁLOGHÁZ MEGNYITÁS!

A Kereskedők és Iparosok Hitelszövetkezete Bethlen-utca (Szentmihályi) 2. iskola épületében kizárólag

kölcsönintézetét megnyitotta.

Kölcsönöket nyújt ékszerekre, arany- és ezüst tárgyakra és egyéb ipari készítményekre. Raktárában iparosok és kereskedőktől árukat beraktároz és előnyös kölcsönöket nyújt.